

hjælp), bekendtgørelse nr. 560 af 23. september 1988 (fysioterapi), bekendtgørelse nr. 810 af 16. december 1988 (fodbehandling), bekendtgørelse nr. 149 af 27. marts 1987 (optræning af handicappede og behandling af muskellidelser på optræningscentret i Karlslunde) samt bekendtgørelse nr. 650 af 2. oktober 1987 (kiropraktisk behandling).

Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse svarer til sygesikringslovens § 12, stk. 1, idet dog overenskomstens parter efter forslaget er på den ene side amtsrådene i fællesskab, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, og på den anden side vedkommende faglige organisationer m.fl. Om denne ændring henvises til pkt. 5 i de indledende bemærkninger til kapitel 7, hvor der nærmere er redegjort for forslaget om at ophæve lovfæstelsen af Sygesikringens Forhandlingsudvalg. Amtsrådene er med lovforslaget forpligtet til at forhandle og slutte overenskomst i fællesskab, men er i øvrigt frit stillet med hensyn til, hvorledes dette forhandlingsfællesskab skal organiseres.

Som nævnt i bemærkningerne til § 12 vil kommunerne i samarbejde med amtskommunerne fortsat have mulighed for at tilbyde plejehjemsbeboere almen lægehjælp ved en ansat plejehjemslæge, hvis den enkelte plejehjemsbeboer selv ønsker at benytte plejehjemslægen.

En sådan ordnings tilrettelæggelse m.v. kan indgå i overenskomstsyste­met, hvor både amtsråd og kommunalbestyrelser i så fald må være aftaleparter.

1. pkt. af stk. 3 svarer til bestemmelsen i sygesikringslovens § 26, stk. 2, 2. pkt. Herudover er det i 2. pkt. som noget nyt foreslået, at amtsrådene får pligt til at offentliggøre godkendte overenskomster senest 1 måned efter ikrafttrædelsen. Indholdet af overenskomsterne kan ikke siges udelukkende at have interesse for yderne, deres organisationer samt amtskommunerne. Også borgerne kan have interesse i at kunne gøre sig bekendt med de aftalte ydelser og vilkårene herfor.

Den i stk. 4 foreslåede bestemmelse svarer til sygesikringslovens § 12, stk. 3. I forbindelse med fastlæggelse af vilkår for tilskud efter denne bestemmelse kan ministeren bl.a. fastsætte regler om udbetaling af tilskud, henvisning til speciallæge, og om begrænsning i det antal ydere, der kan levere ydelser, der er tilskudsberettigende.

I forbindelse med fastsættelsen af vilkårene for tilskud fastsætter sundhedsministeren også størrelsen af tilskuddene, og der kan i den forbindelse tages hensyn til stedfundne overskridelser af de forventede udgifter på de enkelte overenskomstområder. Sundhedsministeren vil ved fastsættelsen af tilskud ikke være bundet til at tage udgangspunkt i tidligere gældende overenskomsthonorarer m.v.

Til § 35

Bestemmelsen svarer i princippet til sygesikringslovens § 13.

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til sygesikringslovens § 15.

Til kapitel 8

Bestemmelserne i kapitel 8 svarer indholdsmæssigt til reglerne i §§ 6 a og 7 i sygesikringsloven, som ændret ved lov nr. 343 af 24. maj 1989 og lov nr. 390 af 7. juni 1989. Med hensyn til reglerne om Medicintilskudsnævnet henvises til lovforslagets § 56 i kapitel 13. Administration.

I § 37, stk. 3, præciseres det nu udtrykkeligt i lovteksten, dels at udgifter til tilskudsberettigende lægemidler til børn under 16 år kan lægges sammen med en af forældrenes udgifter, således at begge opnår ret til tilskud, når udgifterne tilsammen udgør 800 kr. inden for et år, dels at barnet har ret til tilskud, såfremt en af forældrene har ret til tilskud efter stk. 4.

Selv om barnet ikke bor sammen med nogen af forældrene, kan barnets udgifter lægges sammen med forældrenes. Der vil imidlertid være situationer, hvor en sådan sammenlægning af praktiske grunde vil være udelukket, eller hvor reelle hensyn taler for, at barnets udgift sammenlægges med f.eks. udgiften for plejeforældre, der faktisk afholder udgiften. Det foreslås, at sundhedsministeren fastsætter regler om adgangen til at sammenlægge barnets udgift med udgiften for andre berettigede end forældrene.

I de tilfælde, hvor barnets udgifter kan lægges sammen med forældrenes, eller hvor barnet har ret til tilskud i kraft af, at en af forældrene har ret til tilskud efter stk. 4, vil forældrenes personnumre fremgå af sundhedskortet.

Bestemmelsen i § 37, stk. 7, giver, ligesom det antages at være tilfældet med den nuværende bestemmelse i sygesikringsloven, mulighed for, at bevillinger til individuelt tilskud til et lægemiddel efter Sundhedsstyrelsens bestemmelse kan omfatte synonympræparater, det vil sige lægemidler med samme virksomme indholdsstof.

Til kapitel 9

Bestemmelserne i kapitel 9 svarer i hovedtrækkene til bestemmelserne om sygehusvæsenets ydelser i §§ 3, 4, 5, 10 og 16 i den gældende lov om sygehusvæsenet (sygehusloven), jf. lov nr. 324 af 19. juni 1974.

Sygehusloven af 1974 er senere ændret ved lov nr. 295 af 26. juni 1975 (ankeadgang til Den Sociale An-